

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Din cauza sf. sărbători „Schimbarea la față” Nrul procsim va apăre Sâmbătă în 8 August v.

Nr. 4471 B.

CONCURS.

Prin acesta se publică concurs pentru un stipendiu de 500 fl din ajutorul dela stat al bisericeii noastre din archidieceșă transilvană, destinat pentru calificarea mai înaltă a clericilor din archidieceșă la universitate, cu termin până la 3/15 Septembrie a. c.

La acest stipendiu pot concura numai clerici absoluți din archidieceșă, cari sunt totdeodată absoluiți de gimnasiu cu examen de maturitate și voiesc a și completa studiile lor, la vre-o facultate teologică sau filosofică.

Concurenții au a substerne la consistoriul archidieceșan până la terminul arătat mai sus suplicile lor, instruite cu documentele necesare, anume: cu atestat de maturitate și absolutoriu clerical dela seminariul archidieceșan de aici, apoi cu atestat medical, că sunt deplin sănătoși, și cu o declarațiune separată, că după absolvire vor intra în serviciul bisericesc-scolar, ce li se va conferi, în fine au să anumească în suplică universitatea, la care voiesc a și face studiile, indicând totdeodată pentru facultatea filosofică și specialitatea studiilor principale ce ș-au ales d. e. pedagogia, istoria, filosofia etc.

Sibiu, din ședința senatului strâns bisericesc, ținută la 30 Iunie, 1892.

Consistoriul archidieceșan.

Nr. 4988 Scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlar 1892/3 sunt a se conferi din fondurile archidieceșane 16 stipendii câte de 60 fl. pentru elevii din despărțământul pedagogic al seminariului archidieceșan de aici.

Concurenții la aceste stipendii au să și presenteze suplicile la consistoriul archidieceșan până inclusiv la 31 August (12 Septembrie) a. c. instruite cu următoarele documente:

1. atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin despre aceea, că sunt români greco-orientali.
2. testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă;
3. atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților și despre starea lor materială, și

FOIȚA.

Povestea moșului.

(Urmare.)

Cum n'a sărăci bietul om, când numai pe față încetul cu încetul aruncă pe an, să dă numai 15 fl. bani curați, apoi câți mai dubesce cu mamă-sa fără scirea tată-seu, pentru bumbi, măgele, ruminele, săpunuri, mătăsuri, pentru mofturi, și altele multe, cari toate costă parale, și toate acestea se duc așa pe sub mână aji, pe când în trecut nu era vorbă de așa ceva! Acum fetele pōrtă tot haine din tērg, rochii cu flori, cārpe dela pānzari, zādii de pēr, și-apoi cisme? ba încă două părechi, una părechie e numai ec'asa de a merge Dumineca la horă, să le strice, și una de cele dīle, apoi mai cumpără bumbac ca să țasă ștergare, să și facă toate pe plac, pecând ele nu mai știu lucrul romāncei, numai sunt romānce. nu știu, și pe airea s'au înstrăinat așa de tare portul cel frumos romānesc și lucrul cel vrednic al femeiei, ori numai pe aici prin părțile ungurene, pe aici pe unde numai poți găsi nici urmă de fētă cāreia să-i dăci remāncă. De va fi cât de sērăcă, ea pōrtă rochie de carton, cosută cu mășina la jidane și croită pe trup, cu laibēr, și Dōmne-sfinte cu fōdri, cu sdrēncānele ori cum han-tātar le mai dăci

4. eventual alte atestate recomandătoare.
Sibiu, din ședința senatului școlar, ținută la 25 Iuliu, 1892.

Consistoriul archidieceșan.

Sibiu, 3 August, 1892.

În numărul trecut am comunicat cetitorilor noștri vederile manifestate în diarul „Pesti-Napló” cu privire la biserica noastră și la instituțiunile ei, și ne am pronunțat în punctul apărării noastre în fața pericolului din afară, care ni l pune în vedere organul noului ministru president.

Cum a venit constituția bisericeii noastre în combinațiune cu mōrtea unui prelat al unei biserice, care până la un grad ore-care se bucură și ea de drepturi constituționale, noi nu scim, tot ce scim este, că pe șoveniști dela „Pesti Napló” i-a prins frigurile, vēdēnd, că nouē ni este garantat de sus până jos dreptul de a ne întruni, a ne înțelege și a ne regula noi trebile, după-cum ale noastre interese cer și reclamă.

Acēsta nu convine celor dela „P. N”. „Wie der Schelmist, so denkt er” dīce nēmțul. Ungurii cred, că dacă ei fac în biserică politică, tot așa facem și noi și li-o spunem verde, că nu e așa în afaceri bisericesci — noi nu am amestecat nici-când politica și am dōri ca omenii puși în serviciul bisericeii să ob serve și pe viitoriu acēsta ținută.

Dacă biserica reformată ca pur națională magiāră, crede că e la loc și la timp să cēră intervenirea guvernului pentru asuprirea naționalităților, noi să nu cādem și credem că nici nu vom cādea în păcatul acesta. Cercul nostru de activitate este bine lāmurit și țermurit, și preste acela noi nu am trecut și nu vom trece nici odată chiar și când dușmani scelerați ai bisericeii noastre ar voi să ne împingă în o direcțiune fatală.

Guvernului i-va fi de minune binevenit un esces de zel sau vr'o încercare copilārēscă, ca să se pōtă ingera în ale noastre trebi și ca să aibă cuvēnt de a lua „mēsuri energice”

Și guvernul sub mēsuri energice de regulă înțelege confiscarea de drepturi acuirate, înțelege oprirea întrunirilor, înțelege încātușarea libertăței și împedecarea aparatului întreg ca să nu pōtă funcționa.

Pe cât vom fi de precauți ca să nu dām arme în mână contrarilor noștri, pe cât vom fi de reser vați în mișcările noastre și pe cât vom fi de tređi ca să nu să întēple nimica despre ce nu ne putem

da sēmă, pe atât trebuie să condamnăm cu totă puterea pornirile răutăciōse ce le îndrēptă presa magiāră contra instituțiunei noastre bisericesci.

Suntem datori ca cetățeni ai statului și ca fii ai bisericeii ca să nu împingem biserica în prăpastie, dacă mai ținem ceva la ea.

Și noi o sēmă de omeni datori suntem să ținem. Trebuie să ținem, căci ea ne adăpostesce pre toți, dā rang, onorul și traiul cinstit, cari toate străinii nu numai că nu ni-le dau, dar le-ar trage cu ghiarele de pe noi.

Sunt ce e drept puțini, dar totuși fii de ai bisericeii noastre, cari nu vēd sau să fac a nu vedē, care este intențiunea dușmanilor bisericeii noastre, când în continuu angagēză omeni, ca să facă larmă și gălăgie.

Sunt durere — chiar și în centrul archidieceșei omeni — cari nu se sfiesc a lucra pe față și mai mult în ascuns la subminarea veđei bisericeii preste tot și la subminarea veđei archiepiscopului metropolit, cu un zel vrednic de o causă mai bună.

Ore să nu fie sosit timpul ca să ne facem sēmă cu acești fii rātăciți, cu aceste unelte orbe ale dușmanilor declarați ai bisericeii noastre.

Noi credem, că îndelungă răbdarea și-a ajuns culmea.

Tot ce este mai mult, ca cât a fost până acum se va privi de slăbiciune și biserica nu e ertat să tacă, când e vorba de vađa ei, de resoluțiunea ei, și de conservarea acelor drepturi, cari le-a cāstīgat după multe lupte și sacrificii.

Aceia, cari prēmāresc și glorifică instituțiuni streine și le vēd pe acele de mai bune și mai perfecte decât pe ale noastre, nu au decât să ne lase și să caute acolo adăpost.

Nimene nu le stă împotriva, nime nu-i reține. Nu le place, nu au decât să mērgă, unde le convine mai bine cu dorințele lor și cu convingerile lor, dacă cumva au convingeri și nu fac din ele o speculă din cele mai condannabile de morala publică.

A combate, a submina, a înegri tot ce este al nostru, și totuși a rămānē mai departe acolo, unde te simți atât de rău, unde conducerea e atât de slabă și unde disciplina e atât de lacsă, e o lașitate este o procedere a omenilor de suflet mic, cari cunoscēnd ce pot presta și de câtă greutate sunt, știu apriori, că airea ar afla uși încuiate ori cel puțin o poziție cu mult mai puțin rentabilă și mai puțin comōdă, ca și care le-a creat a noastră biserică.

Pentru ce dar dau totuși cu pietri în biserică și în instituțiunile ei?

Pentru-ce subminēză pe față și în ascuns la temelia așcēmintelor noastre?

ele, acestea toate costă de două-ori atātia bani cāti pōte bietul om agonisi de pe moșia înjumētătită și nefructiveră.

Asemenea feciorii, acum și ei încep tot cu cisme ramoșe a merge la horă, ba opinca cārpită nu vor s'o pōrte că i rād fetele, — nō! apoi spuneți mi, me rog, dacă se duc atātia fileri pe acestea lucruri ne-trebnice, de unde mai scōteți aceia bani, cari sunteți siliți ai plăți?! ve trebuie noue opintiri, luați înprumut, ve băgați în datorii, ajungeti în cārca d-lor advocați și poi v'ati ispāsīt de bine, rămāneți fără car, fără plug ajunși a da pielea popii, ajunși a lucra cu diua la altul, pentru o bāniță de făină ne cernută două dīle — ei! și tot fēta, d-niaei trebuie să fie împupuțată ca cea a bogatului, că de nu nu-ți esă din casă afară, nu-ți lucră nemic, și-ți tōcă la urechie că vrēi să i mānci norocul și că cele fete o batjocoresc: „sārāntōc-ō”, „gōl-ō”! ba flăcāii îi fac cāntec și vai de capul bieteī fete, plānge de să nēcă și nu știu trage odată cu brāglele, nu știu nimic, chiar nemic, și-apoi i-i umblă mintea după mārītis!

Și acestea toate sunt tocmai așa nepoței, și tocmai de acolo să nasc de la mamă, care a decādūt atât de tare în rolul cel greu, ce i-l'a încredințat Dumneđeu.

Mamele sunt cauza la toate nenorocirile, — și decât să ai o astfelu de femee mai bine nu te-nsura

d'apururi, — pecând ađi multe sunt așa. E reu de tot, nu știu unde vor mai ajunge fii noștri.

Așa ȑeu, așa unchēsule, nu pricem de unde le poți sci așa de bine.

„Ei, acum dar să revenim la copii, nu învăț, nu ascultă, sunt îndărătnici, mulți dīc că învățatoriul e totă vina, nu-i bun, și că nu știu nemic? ba de vr'o cinci ani încōce, în tot anul să alege alt învățatoriul și nici unul nu ve place!

Acum să ve spun eu cauza:

Învățatoriul ne vrea binele, el iubesc pe nēm-ul seu, și să silesce să facă din copii noștri, copii deștepți, diligenți, buni, curagioși, ascultători și apoi să le însușescă spiritul acel sfânt apostolesc, de care atâtea vēcuri am fost lipsiți cu desēvēșire, și nu pōte, să fie chiar nāsdrāvan așa cum sunt omenii, nu pōte. Întāiu pentru-că omenii nu-l aleg și în anul viitoriu, contānd pe altul mai cu chielm, și-apoi într'un an de grozave întimpinări de pedeci, ce pōte face învățatoriul, chiar pe când ar aduce lucrul la ogașe e dat în lături și e pus altul, care érāși începe dela Adam și ajunge abia până unde o lāsāt celalalt din trecut, — na! — nici ēsta nu știu mai mult, în anul viitoriu aleg pe-un altul, — pāi pentru numele lui Dumneđeu, unde vom ajunge?!

A două, dacă copilul e stricat decātră părinți atât de tare, numai pōte nimeni face din el nimic, am ađit dese casuri, că dascālul l'ar fi pedepsit

Pentru-ce nu se rușinează a-și presenta acolo la fie-care primă cuită?

Etă întrebări, cari trebuie să ni le punem și la cari nu putem răspunde decât că i-a cuprins ura, dorul de răsunare și i-a orbit de nu vedea și nu aud ce se petrece în jurul lor.

Aerul trebuie curățit de miasme — tinerimea, care gustă instrucțiune dela dușmani declarați ai bisericeii, trebuie ferită de otrava ce i se dă zilnic, prin unii oameni pătimiși și de rea credință.

Atunci se va face regulă. Atunci cel ce amenință constituția bisericeii noastre va fi delăturat cel puțin pe viitoriu.

Până atunci de îndreptare nu poate fi vorba. Nu, căci tinerimea crescută în spirit contrariu bisericeii și al instituțiilor ei, — nu are simț de ordine, de disciplină și se aruncă brațele aventurierilor, în brațele nemernicilor și devine un pericol pentru biserică ce o a crescut și adăpostit la sinul ei.

În timpuri ca și aceste, când de toate părțile suntem impresurați de dușmani neîmpăcați ai bisericeii, este la loc, ca să se ia și din partea acesteia măsuri mai radicale pentru vindecarea răului, până ce nu s'a generalizat cu totul și până ce încă prin câteva amputări, corpul întreg nu este cuprins de cângrena cea periculoasă a nihilistilor noștri.

Revista politică.

Replica junimei române din Austro-Ungaria la răspunsul studenților magiari, e viu comentată, atât în presa monarhiei, cât și în presa țărilor străine.

Nu mai încapă îndoială, că presa magiară a întâmpinat lucrarea tinerimei române cu multă amărăciune și o combatere cu vehemență, dar cu slabe argumente. În diaristica magiară lucrarea e numită „pamflet” și se înțelege, că deodată atribuțiile proprii diaristiceii magiare, ce le aruncă asupra tinerimei, le aruncă asupra întregului popor românesc.

Nu așa judecă însă presa străină lucrul. Ea ține partea poporului român și reproducând pasage marcante, susține afirmările tinerimei. —

Schimbarile proiectate în corpul diplomației austro-ungare vor avea înfruntare și asupra cabinetului Szapary. În locul ministrului Szogyenyi, care în Octombrie va eși din ministeriu, va veni contele Csaky, iar locul acestuia îl va ocupa cont. Josef Zichy, ori dacă cont. Csaky va rămâne la locul său, cont. Zichy va ocupa portofoliul ministrului a latere. Cont. Zichy se consideră ca persoană chemată a rezolvi și cestiunea căsătoriilor micste, de aceea se și presupune, că densusul va ocupa portofoliul cultelor. Se pare însă, că ministrului Szapary nu îi este tocmai la inimă acest bărbat, care i-a făcut opozițiune în casa magnaților. —

În camera comunelor s'au terminat desbaterele asupra mesagiului de tron. Partida dela guvern, cere o desbatere meritorie, pe când opoziția dorește, ca să se treacă preste această desbatere, cât se poate mai curând. Deputatul Redmond a declarat cu ocazia aceasta, că irlandezii doresc se cunoscă amănuntele bilului homerule a lui Gladstone. Goschen a declarat, că partida irlandeză voese cu ori ce preț să pună în cârca majorității regatului bilul home-rule. Mac-Carthy ceru o asigurare hotărâtă dela opoziție cu privire la aceea, că dacă irlandezii află de acceptabil bilul home-rule, atunci guvernul Gladstone se lucreze din toate puterile spre a-l duce în deplinire. Dacă însă camera lordilor va refuza proiectul, atunci home-rule totuși se va pune între cele dintâi probleme ale liberalilor. Redmond, în numele parnelistilor a susținut propunerea lui Aquit de a căde ministeriul Salisbury Parnelistii pretind parlament irlandez cu controlă liberă și nemărginită față de afacerile irlandeze. La aceste Balfour

punându-l pe grăunte de cucuruz în genunchi, și că deu copilul cum a scăpat din scôlă, s'a dus acasă a plâns la mamă-sa în brațe, a spus la tatăl său, că dascălul a fost tocat și l'o schilăvit, că el nu va mai merge la scôlă și pace, — părinții oameni răi, în loc să l pedepsescă și ei, așa, ca el să-și cunoscă vina, îi întind mâna ambițiunei, ca să se înrădăceze în el și astfel au di pe acest copil încreșut, că cum crește, injură, e neascultătoriu, nepăsătoriu, érá ceialți copii îi urmădeá esemplul, și greutatea cea nesuportabilă se nasce din acestea lucruri, pe cari la început omul le privesce nepăsătoriu de copilării.

Și atunci cum poate copilul să învețe — trei zile la scôlă și trei pustiu pe unde-l trage inima, căci poate minți acasă, fiind-că părinții lui sunt oameni credincioși, și l iubesc ca pe lumina ochilor, de rugăciuni n'are habar. El dice „tatăl-nostru” după cum îl învață mamă-sa. Nu de mult am fost mers și eu la o rudenie din satul vecin, și m'a înecat amarul vedând trista rătăcire a copiilor noștri.

(Va urma).

a declarat, că Gladstone justifică împregiurarea, că a provocat discuția înainte de dimisia cabinetului actual. Partida, care voese separarea Irlandei de Anglia, nu constă numai din aderenți ai lui Gladstone. În urmă ministeriului Salisbury i-s'a dat vot de blam, și ministrul președinte a prezentat reginei demisia.

De ale partidului național.

III. Nostra culpa.

D-rul A Mocioni a declarat:

„Vom respecta votul contrariu, dar la executarea activă a aceluia nu vom coopera”... și: „Membrii noului comitet se vor lua exclusiv din sinul majorității”...

Atâta le-a trebuit tribunistilor grandomani...

Er D-rul A. Muresan din simț de curățenie a declarat, că nu are încredere în cutari domni din comitet, deci nu primesce să fie colegul lor...

Mai sunt încă câțiva bărbați de valoare aleși în absență în comitet, unii au abdis, alții vor abdice și apoi, te miri cu ce rămânem?!

Ei bine, întrebăm noi: A fost cuvințios, a fost iertat, ca păstorii firesci și chemați să lase turma sub paza copiilor poltroni și nepricepători, pentru că — după ce e vor sfășia lupii, — se vadă lumea, că copii sunt copii, eventual pentru ca să vadă acei copii înșiși, că ei încă nu sunt bărbați?!...

Poporul român asta n'a așteptat-o dela conducătorii sei și el este îndreptățit, a pretinde contrariul.

Autoritatea bărbaților noștri de valoare; convingerea despre capacitatea și bunele lor intențiuni, aceste a ținut strânsă legătura solidarității între popor și inteligența sa. Omenilor de astfelu a fost poporul român obicinuit să urmeze și a urmat, — poltronilor nu.

Tribunistii aleși în comitet au fost destul de nerușinați, a primi atare mandat; dar necunoscutele măriri, ce figurează acolo, nu impun nimenui și nici iubirea de pace, nici susținerea unei solidarități aparente, pentru ochii lumii, nu pot scusa părăsirea cu necredință a bietului popor din partea inteligenței sale mature. Au este iertat, a jertfi interesele proprii pentru ca să se dică în lume, (ceea-ce totuși nu se dice, că lumea orbă nu e), „românii sunt solidari” (ceea-ce nu sunt) —? Au stăm noi românii atât de bine, încât putem duce fôme în casele noastre, numai vecinii se dică, că trăim în abundență?! Nu, iubirea de pace și solidaritatea, considerantele către lumea străină, și mai ales nu, considerante, ce denotă ingustimea inimii, precum ar fi: „să-i lăsăm, să vedem, ce vor putea face; — să-i lăsăm odată în dragul lor, că destul ne-a amărât cu clevețele lor; — să-i lăsăm — să se blameze”; — nici odată nu vor cântări faptul, că avem un comitet slab, care nu impune nimenui; — și drept — ce pentru un lung viitoriu suntem condamnați a trăi fără conducere eficace.

În fața lumii ne prezentăm, că un popor, ce voese se a pară solidar și — nu este, voese se impună și nu impune; ca un popor, care are câțiva fruntași, dar aceia nu sunt la conducere; ca un popor, ce nu și scie prețuî bărbații sei de merite și valoare; ca un popor, ce decretază una și — face alta; nu este nici activ, nici passiv; — pe scurt ca un popor slab și — afară de tribunistii aleși în comitet, cari se simt tari, — astăzi nu credem să se afle român cuminte, nici strein cuminte, cari, vedând, ce lucrăm noi și cum stăm noi, se nu dică: „stăm rău, suntem un popor slab, ce și merită sorțea tristă”.

Drept aceste reasumându-le fără privire la ținuta de activitate, ori pasivitate: Inteligența română cea matură era detore să de piept cu tribunistii poltroni, era detore se nu părăsescă pe român poporul seu, chiar cu prețul, că ar fi apelat de nou la popor, ba chiar cu prețul, că ar fi trebuit „se primescă, a avé colegi, în cari nu ar fi putut avea încredere”... căci răul ce s'a făcut e mult mai mare, decât era vestea jurnalelor, că românii s'au certat pentru politică. Și alte națiuni se certy și oamenii se vor certa în veci. În viața familiară — da, dar în viața popórelor, în politică, nu are valoare cuvântul nemptului: „Der Klügere gibt nach” — est princip numai noi bieții români am aflat cu cale a-l aplica acum, spre pierderea noastră.

Nefericit popor, carele nu și cunosce pe păstorii sei; — de trei ori nefericit, când acesti păstori îl părăsesc atunci, când lupii cu lacomiă și clicășii asupra-i sar.

Un ticălos poate crede numai, că milionariul Mocioni este mai ușor coruptibil, decât puii golani din maerii Sibiiului. Și totuși se află smintiți, cari așa ered. Etă, ce dic tribunistii prin organul „Voința națională” din București.

„Se lămuresce cu desăvârșire un lucru: Dl Al. Mocioni a venit la conferință nu atât pentru a da

o probă, că voese să lucreze pentru frații noștri, ci pentru a face pe gustul ungușorilor... Atât este de adevărat acest lucru, încât... bazaconii tribuniste...”

„Nu putem să lăudăm (a ha. firesce! —) îndestul această declarațiune a dlui Mocioni, nu putem să ne bucurăm (?) îndestul pentru atitudinea bravă, (wer lacht da?!) a conferinței”... urmază alte sucituri illogice tribuniste...

„care a votat cu mare majoritate propunerea dlui E. Brote. Afacerea s'a rezolvat în fine, cum trebuia să se resolve: s'a întrebat reprezentanții (?) celor 3 milioane de români apăsăți, cari n'au voit se asculte (Nu?!) glasul diplomatului (— a ascultat de al castravetelui, tot bine! —) crescut în casinul magiar din B-Pesta”... „Lucrul acesta e de sigur o garanție, că altă eră, mult mai sănătoasă”, (— of, sêracii de noi! —) începe în viața politică a fraților noștri transcarpatineni. Nu mai puțin ne bucurăm de votul conferinței, gândindu-ne că prin această conferință a dat o netăgăduită dovadă, că voese să fie condusă numai de oameni ce se inspiră dela popor. Elementele mironiste, puse la cale de guvernul unguresc, care prin metropolitul Miron îndrăsnesc totul, au fost și ele cu desăvârșire zdrobite”... „Conferința a avut deci un succes (grozav!) cât se poate de multămitorin”...

Folosindu-ne de cuvintele de odinioară ale „Gazetei Trans.”, întrebăm pe tribunisti: Dacă ei mai țin la ceea ce nimeni adevăr și omenia să ne spună, cum se potrivește cu logica sănătoasă aceea afirmațiune alor și prin ei a „Voinței Naționale” din București, că dl Dr. Al. Mocioni a declarat, că primindu-se propunerea dlui E. Brote, el și ai sei nu vor coopera... și apoi totuși nu d-sa și ai sei nu a voit a coopera, ei reprezentanții alor trei milioane nu a voit a asculta glasul lor?

2. Susțin tribunistii, că dacă nu intrevenia regretabila retragere a dlui Al. Mocioni și alor sei, comitetul nostru central și atunci s'ar fi compus întreg din oameni de frase și zarzavaturi?...

3. Susțin tribunistii, că conferința este, că poporul român este, carele a voit a fi condus numai de oamenii, cari s'a ales în comitet, ori doră admit, că în locul unuia-altuia, conferința totuși ar fi voit mai bine pe câte unul-altul din cei retrași?

4. Cred desăvârșit clicășii ei înșiși, că românii, pe cari ei i-a tractat în conferința electorală din Sibiiu ca pe unii, cari „s'au îmbulțit” acolo și făcând gălgăie, nu i'a lăsat să și alogă delegați la conferința națională, — sunt mai puțin români decât, Cașolțanii lor, Bobeșii lor, Cunțianii lor, Balteșii lor? Și cred ei, că există un român cu minte, care ar mai profesa această credință?!

5. Cred tribunistii înșiși, susțin ei înșiși cu omenia, că Escel. Sa D. Archiepiscop și Metropolit Miron și oamenii din jurul seu sunt elemente „puse la cale de guvernul unguresc”? Și dacă nu o cred înșiși și cu omenia nu o pot susține înșiși, pentru ce caută a umplea capetele fraților noștri din regat cu neadevăruri cornurate? Au doră pentru că aici în țera noastră nu mai prind atari șiretlicuri? O cred ei această de folos pentru națiune și vor putea ei a-se răspunde odată de atâtea blăstămări?

„Cel ce cu neadevărul și cu nedreptate și di-desce casă, — nu-i vor locui nepoții intrînsa,” — dar „vai de acela, prin carele vine scandala”.

Incheiem cercetările noastre cu un citat, pe carele „Tribuna” luni întregi l'a tipărit cu litere gróse în fruntea sa: „Ultima frontieră a nedreptății este, a apărea cineva drept, — fără a fi”.

Nicolae Manegățiu Un român.

Progresele românilor în Turcia.

Diarele din România au publicat rapórted din Ianina despre progresele scólei române de acolo. Diariul grecesc „Constantinopolis” ce apare în Constantinopole, de și cu părere de rău, vine și confirmă sub titlul următor, acele rapórted:

Lucrări ale românilor în Epir.

Din Ianina ni-se scrie cu data de 16 Iunie 1892:

Alaltă-eri, Duminecă 16 ale curenteii, au avut loc esamenele solemne ale sus numitului gimnasiu românesc. Directorul lui avut ambițiunea de a face mare șgomot și de aceea împrăscia fără cruțare invitările sale în coperte elegante. Cătră cei cari cunosc limba românească sau cari vorbesc limba cuțo-vlahă ele s'au trimis în românesce. Casa, care se transformă în scôlă, era ornată sêrbătorește cu multe stêguri otomane. Românii din satele românesce din Samarina și din celelalte ale eparchiei Grebena, cari se află locuind aici și din cari sunt originari cei mai mulți dintre elevi au aler-gat gramadă. Dintre ai noștri au asistat numai câți-va, cari au trăit în România, de delicatță. Elevii au fost esaminați turcesce, românesce, franțozesce și grecesce, apoi din geografie, istorie etc. Au cântat diferite cântece românesce și au espus destule probe de desemn. Nu-i nici o îndoială, că

acest stabiliment de cultură va progresa completându-se în liceu complet, și elevii cari vor eși din ei vor inunda comunele satelor românești dela Pind.

Luând în considerație modul practic, cu care lucră, pentru-că în loc să cheltuiască fără cruțare bani în coce și incolo și să construiască zidiri mărețe în comune mici pentru paradă, ei închiriază două case spațioase, le transformă în școală, adună băieți români din diferite locuri, pe cari îi nutrește cu nutrimențel frugal și-i îmbracă cu costumul lor național, și formează gimnasiu chiar în centrul laninei. Er noi ce facem? Vorbe și erăși vorbe, risipă în administrarea banilor comunei, certe și vrăjbii și alte mai rele.

Un archiereu, care lasă o amintire tristă, se face cauza desființării școlilor din Chestoratin, ale căror zidiri foarte costisitoare vor servi de cuiburi a diferite paseri.

Aceeași sorte duc și în Capesovo din Zagori zidirile pentru visatul gimnasiu al Pascalaților.

Asemenea și școlile din Zabovo' patria zapilor, s'au închis și profesorii s'au dus fără să-și ia lefurile. Tote acestea sunt triste, pentru-că ne lipsește spiritul practic.

Dacă Escelenția sa Hristachi-Efendi se va decide să deschidă erăși școlile lui Zografos, având în vedere desilusionările căpătate în șir de ani din partea archiereilor și proeștilor ai arghirocastrului și din partea concetățenilor și rudelor lui în Chestoratin și scandalurile, cari au avut loc între profesori, trăind într-o mică comună de 60 de familii, să ia exemplul gimnasiului românesc și cu aceeași subvenție pôte să întrețină aici școală, care să poarte numele său în care să nu crească exclusiv băieți din satele din Epir, cari vorbesc albanezește. Să fie sigur, că și folosul va fi mai mult și mai practic și va fi scutit de deseale supărări, pe cari le îndura, când lucrau școlile lui în Chestoratin.

Acastă opinie am audiat-o susținută de mulți oameni competenți.

Examenale institutelor noastre încep în cursul săptămănei. Constat, directorul școlii Zosimee, arată multă severitate pentru reușita esamenelor, acestea îi face onore. Din nenecire școlile noastre continuă calea bătută a penatismului tipic, pentru-că ele nu tind la alta de cât să prepare tineri pentru cariera profesorală și pentru universitate.

Lefurile profesorală au ajuns la 20—30 lire pe an și în mici comune puteți să pretindeți medici cu diplome, cari d'abia trăesc în serăcie? Er mulți tineri eșind din gimnasiu și negăsind de lucru trăesc pe spărea părinților. (Estras din jurnalul grecesc „Constantinopolis“ Nr. 143, din 29 Iuliu 1892, care apare în Constantinopol).

Același diariu constantinopolitan se exprimă astfel despre progresul ideilor românești la congenerii nostri din Turcia:

Românii în Serfice*).

În „Trompela Larisei“ se scriu din Servia multe despre lucrările românilor. Din toate satele românești dela Pind se gonesc profesorii de limba greacă, înlocuindu-se cu românii indigeni sau străini, cu cheltuiala propagandiei române. În Avela, Perivoli, Smixi, Samarina și Crania, unde până mai deunăzi românii se numărau pe degete, și de abia faimosul Mărgărit întreținea școală numărând 10—15 elevi, acum cea mai mare parte a locuitorilor se dădu în partea lui Mărgărit, și d'abia în Samarina funcționează într-o stare miserabilă (cach în cacos) o școală grecescă în pridvorul biseriei grecești, de orece edificiul școlar este ocupat de români. Schimbarea care a subvenit se datorește incapacității celor însărcinați cu conducerea cultului grecesc. Pe lângă acestea românii arată o mare persistență ca în biserica din Bitolia liturgia să se facă în limba română. (Estras din jurnalul grecesc „Constantinopolis“, Nr. 140, din 3 Iuliu 1892, care apare în Constantinopol).

Condițiunile de primire la școală civilă de fete cu internat.

Acelea condițiuni se publică la finea fiecărui an școlastic în mai multe sute de exemplare, de aici însă nu urmărește, că ele se ajungă la cunoștința tuturor părinților doritori de a le cunoște. Mulți părinți le cer dea dreptul dela comitetul Asociațiunei, de unde li se și trimite regulat, alți părinți voiesc să dea informații încă și asupra altor împrejurări, care nu sunt cuprinse în condițiuni. Așa se întreabă între altele:

1. Dacă afară de taxa de 220 fl. v. a. deșptă pentru 10 luni de intertențiune și instrucțiune și totă ingrijirea cerută de legi și regulament se mai cer și alte spese?

Răspuns: Nici un ban mai mult. Ori ce alte spese, d. e. pentru îmbrăcăminte, încălțăminte, cărți și recuisite școlastice, muzică sau vre o limbă facultativă, țesături și stote pentru lucru de mână, depind cu totul dela bunăvoința părinților, întocmai ca și cum ar avea pe fiecele d-lor acasă în sinul familiei cu aceea diferență dămnă de atențiune, că prin introducerea de vestminte uniforme relative foarte eștine pentru toate elevele din internat se curmă aplecare spre lăce orb.

* Orășel în Macedonia.

2. Dacă din cele 14 stipendii de câte 50 fl. v. a. publicate cu termin până la 15 August se pot da și școlarilor de sece bărbătesc?

Nici decum și sub nici o condițiune. Fundatorii acelor burse le au destinat numai pentru seculul femeesc cu atât mai virtos, căci pentru școlari și studenți de seculul bărbătesc esistă din gratia lui Dumnezeu la diecesele de ambele confesiuni, mai virtos la Blaș, Sibiu, Oradea mare, Arad și la Asociațiuni preste 300 de burse, ajutore, împărțiri de pâne etc.

3. Cele 10 burse de 50 fl. v. a. se votază de către comitet în fiecare an numai la cerere făcută în scris de către părinți și motivată, din cauza că adunarea generală a institutului Albina le votază numai pe câte un an.

4. Dupăce școală de fete cu internat a Asociațiunii se bucură de dreptul publicității, prin urmare testimoniile sale deschid porțile la ori care institut superior, precum de exemplu la preparandii sau școle pedagogice, de aici incolo se va și cere o frecventare foarte regulată, care trebuie să se începă cel mai târziu în 5 Septembrie st. n. dar înscrierile la internat și la școală se vor începe din 30 August.

5. În internat se primesc și eleve, care merg la școală elementară a reuniuni femeilor române cu atât mai virtos, cât tocmai fetițele de câte 8—10 ani au trebuință mai mare de o ingrijire părintească, de care este insufletită direcțiunea acestor aședeminte naționale.

Sibiu, în 11 August 1892.

Presidiul comitetului Asociațiunei transilvane.

Varietăți.

* (Cavalerii și curagioșii dela „Tribuna“.) În numărul seu de Sâmbătă 1/13 August anunță „Tribuna“, că i-s-a intentat proces de presă pentru un articol publicat în Nr. 61 dela 14/26 Martiu sub titlul: „Cu aceleași arme“, și că dl Balteș „care este responsabil pentru redacțiunea foii“ a luat asupra sa răspunderea pentru articolul incriminat.

Er la alt loc, tot în același număr, dice că: o comisiune judecătorească, compusă din judele de instrucție Gôdri, din procurorul Tischler, comisarul polițienesc Haller, un actuar și doi sergenți au făcut perchisiție în biroul redacțiunei, cercând manuscrisul articolului incriminat, dar n'au aflat nimica, — apoi esclamă: „Ore eră începe o nouă epocă de prigonire a presei românești? O asceptăm calm și resoluți.“

Admirabilă „resoluțiune“ după tufă!

Am mai cetit noi de o astfel de vitegie a „Adevărului“ lui Beldiman din Bucuresci, când cu publicarea minciunilor despre „omorurile din Șimleu“ și „demolarea locuinței consultatului român din Budapesta“, dar foie cinstită nu cunoșcem a căreia redacțiune cu atata poltronerie se se pitulescă de naintea responsabilității pentru articoli, cari îi publică, cum o face organul de aici a lui Beldiman Nr. II.

La început mai ademeniau pe câte un tiner de „Strohmann“ despre care se putea presupune, că însuși încă este în stare să „alcătuescă“ câte o fraseologie, acum însă redactorul „răspundător“ este un biet de „culegătoriu de literă“, „sătar“ cum dic cei din România, și încă și dintre acestia numai de o categorie inferioară.

Este lucru neconștientos, a primii angajamentul de a răspunde naintea legii, și eventual a intra în temniță pentru faptele tale, dela un om, care nu este în stare să țiele controleze, și carele dacă țiele controla, ar risca să-l lipsești de pânea de toate zilele, ce după muncă amară o capătă din mâinile tale.

Astfel de „virtuți“ numai tribunistii sunt ca paci să împământenească între români.

Cei va folosi bietului Balteș un eventual „martiriu“? Fruptele martiriului le culeg curagioșii din tufă.

* (Concesuni pentru linii ferate.) Ministrul de comerț a acordat următoarele concesii: contelui Ioan Nemeș pentru construirea unei linii ferate dela Sighetul Marinației până la graniță la Cărlibaba, apoi dela Bistrița preste Borgo prund până la graniță; deputatului Corn. Abranyi și altora dela Marosvásárhely până la Paraid.

* (Cât costă manevrele?) „Budapesti Hir-lap“ scrie: că zilele trecute au sosit la Cinci-Biserici două milioane și patru sute mii fl. pentru scopuri militare la manevre.

* (Furtin în biserică) Din Herman ni se scrie: În noptea de 27 Iuliu (8 August) biserica română gr. or. din Herman în protopresbiteratul Brașovului a fost călcată de hoți. Pătrunderea în interior s'a făcut cu ajutorul unei scări lungi, luate din apropierea biserice, prin turnul ei, care e destul de înalt. După ce furii și-au făcut puțin loc prin delăturarea țiglelor, au ridicat scarara până sus la

clopote. Ajunși odată lângă lada biserice au putut opera scelerății în totă tigna la lumina frumoasă a lunei — pecând toți oamenii onesti durmiau primul somn după obosela zilei. Din fericire fură bani puțini, — căci tocmai se luaseră din lada biserice și s'au pus lângă cealaltă sumă să se păstreze la particulari. Nu au putut găsi deci decât 2 fl. 10 cr. cu cari s'au și depărtat, fără însă să se fi atins de alte obiecte prețioase. Mare surprindere în popor și eșvonul, că făptașii ar fi fost nesce secerători streini, cari colindază de vre-o câteva zile prin sat. Gendarmeria urmărește.

* (Postal.) Direcțiunea postală telegrafică din loc escrie concurs pentru ocuparea postului de magistrul postal clasa a III-a în Mănăsturul unguresc și „Bekényen“ comit. Cluș cu termin de 3 săptămăni. Reflectanții au a depune o cautiune de 100 fl.

* (Christofor Columb, sfânt.) Christofor Columb e la ordinea zilei chiar în Vatican. Va fi sfințit, sau nu va fi? Se asigură la Roma, că e neînțelegere. Iesuiți ar fi descoperit, că ilustrul esplorator lasă de dorit din punctul de vedere căsnic. Soția lui nu i'ar fi fost nevastă legitimă și, ceea ce e cu mult mai grav, ea ar fi fost ovreică. Se înțelege nehotărârea celor ce vor să l' sfințescă.

* (Finanțele Ungariei.) Raportul cassei stului pentru cuartatul al doilea este cu 5,171,261 fl. mai favorabil ca în aceeași perioadă a anului trecut.

* (Femeie soldat.) Principiul femeiei soldat e pe cale de a intra în perioada realizării și acum avem două aplicațiuni ilustre. După regina Victoria numită colonel onorar al unui regiment de gardă german, de către nepotul seu Wilhelm II, iată acum și pe împărătesa Rusiei investită la rându-i cu o înaltă situație militară. Cu ocaziunea serbarei patronului seu Țarina a fost numită de bărbatul seu „șef al echipagelor gardei“. Să nu desnădăduim, că vom vedea într-o zi marile armate europene conduse de amazone încoronate.

* (Pipe și fumători.) Ideea pipei legându-se, în general, cu ideea tutunului, profanii să conving, că arta de a umple o pipă, dată numai dela descoperirea, de către Christofor Columb, a insulei Tabago, care a popularizat cunoșcerea tutunului. (Să șcie că insula Tabago, sau Tabaco în Antilele engleze, a fost descoperită în anul 1498).

Dar invențiunea pipei dată încă mai de mult, chinezii fumază din vremuri inmemoriale și, din toate otrăvurile cu care omului, pentru a se consola sau a se distra, i-a plăcut să-și umple pipele, tutunul e de sigur mai puțin răspândit. Numai europenii din Europa și America sunt cari-l întrebuințază.

Asiaticii, africanii întrebuințază coja de salcă, rădăcinile diverselor plante, ciupercile veninoase, rugumătura de lemn, papura, opium, cânepa, să fumază foi de trandafir — dacă ar ști femeile noastre nu ne-ar mai îngădui infectul delicios — de nuc, de sfeclă, de porumb; se fumază ceai, merisor, levant; într'un cuvânt se fumază de toate, chiar și tutun.

Și ce varietate de țevi! În China unde bambu se întrebuințază la ori și ce, țevile de pipă sunt de bamb. În India unde bambul e rar și clima caldă, țevile sunt de piele; în Persia de iasmin, și de ci-reș în Asia-Mică. În Europa se fac de lemn de toate esențele, de trestie de corn etc.

Ori-care ar fi felul pipei în regiunile noastre e totdeauna golă; în Rusia e învălă într-o țetura metalică, strinsă și cu capac, ca să prevină incendiile, atât de ingrijitoare în acele părți unde toate casele de prin sate sunt construite din lemn.

În Filipine, sêlbaticii din interior ne având la dispozițiunea lor de cât aurul drept ori-ce metal, își taie pipele din bucățile de aur culesse din torentul vecin. În America, în epoca preistorică, pipele erau de petra, epoca română a avut pipe de bronz și de fer.

Cât despre forma pipelor, unele dintre ele constituiesc nisce adevărate obiecte de artă, iar ornamentele de pe ele variază la infinit.

Și câte lucruri într-o pipă!... Dimensiunile ei, chipul de a fuma cu ea, dovedesc firea și caracterul fumătorului: „Spune-mi ce fumezi, cum fumezi și ți voi spune, cine ești“.

Bibliografic.

În tipografia archidieceșană a apărut: **George Barițiu 12/24 Maiu 1812—1892.** Foi comemorative la serbarea din 12/24 Maiu 1892. Redactarea s'a făcut din partea d-lui Dr. Diaconovich și cuprinde biografia ilustrului bărbat G. Barițiu, felicitările din incidentul jubileului de 80 ani și portretul foarte bine reușit. Broșura se pôte căpetă la librăria archidieceșană cu **80 cr.** exemplarul și se trimite franco.

Loterie.

Sâmbătă, în 13 August, 1892.

Timișoara:	87	42	44	59	70
Viena:	40	58	39	50	4

[137]

1—3

CONCURS.

Pentru întregirea unei stațiuni învățătoresci la școala gr. orient. din Rășinari se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumente: 350 fl., salariu anual și 32 fl., relut de cuartir și lemne, solvibili în rate lunare din cassa alodială.

Alesul învățătoriu afară de orele ordinare de instrucțiune este obligat a mai ține și strănă în biserică Dumineca și sârbătorea, a conduce esercițiile gimnastice cu elevii școlei de toate zilele și școala de repetițiune cu băeții.

Concurenții vor avea a se prezenta în două Dumineci sau sârbători la ambele biserici din loc spre a-și arăta dexteritatea în cele ale cântărilor bisericesci.

Cei cu opt clase gimnasiale și atestat de maturitate vor fi preferați.

Cererile de concurs se adresează comitetului parochial gr. or. din loc prin oficiul protopresbiterial al Sibiiului.

Rășinari, 20 Iuliu, 1892.

Comitetul parochial gr. or. în conțelegere cu Preaonoratul oficiu protopresbiterial.

Nr. 674.

În conformitate cu normativul școlar §. 76.

Sibiiu, 27 Iuliu, 1892.

Ioan Papiu,
protopresbiter.

Nr. 589.

[138] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de învățătoriu la școala capitală gr. or. română din Satulung biserică Sântilor Archangeli, protopresbiteratul Brașovului, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Salariul de 350 fl., plățiveri lunar anticipative din lada bisericeii.

Doritorii de a ocupa acest post se-și subțernă cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial, până la termenul sus indicat.

Dela concurenți se mai cere să fie apți a conduce cu pruncii de școală cântările liturgice în biserică Dumineca și sârbătorea, și să instruze pre elevii din despărțământul al III și IV din obiectele prescise.

Brașov, în 15 Iuliu, 1892.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or. din Satulung.

Oficiul protopresbiterial greco-orient. al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Nr. 473.

[139] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor vacante de învățători în comunele mai jos din protopresbiteratul Lupșei, se descrie concurs cu termenul până în 22 August v. a. c.

1. Buru, cu salar de 70 fl.

2. Bedeleu, cu salariu de 156 fl. 20 ferdele bucate și 70 funți legumă.

3. Căcova-Jeri, cu salariu de 156 fl. 28 ferdele bucate și 60 funți legumă.

4. Luncă, cu salariu de 86 fl. 10 ferdele bucate și 30 funți legumă.

5. Ocolișul mic, cu salariu în bani 130 fl. 10 ferdele bucate și 30 funți legumă.

6. Runc, cu salariu de 134 fl. 10 ferdele bucate, 50 funți legumă.

7. Sălciua de sus, cu salar în bani 250 fl.

8. Sălciua de jos, cu salar în bani 300 fl.

9. Șasa, cu salar în bani 200 fl.

10. Mogoș Valea-Barnei cu salariu în bani 100 fl. și 10 ferdele bucate.

11. Vidolm, cu salariu în bani 86 fl. 10 ferdele bucate și 30 funți legumă.

12. Vința, cu salariu în bani 100 fl.

Pre lângă acestea cu fie-care post este împreunat curțir liber și lemnele necesare pentru încălțit.

Doritorii de a competa la unul din acestea posturi, au a-și adresa cererile lor instruite cu documentele recerute de Stat. org. și Normativul școlar la subsemnatul oficiu în termenul prefapt.

Ofenbaia, în 14 Iuliu, 1892.

Ioan Danciu,
protopresbiter.

Nr. 385.

[140] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch de clasa a III-a în parochia Recea-telechiană, protopresbiteratul Făgărașului, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt statorite în ședința comitetului parochial ținută la 24 Iunie 1892, și dau suma de 315 fl.

Concurenții au a-și așterne suplicele instruite conform legilor din vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial până al terminul sus indicat. În conțelegere cu comitetul parochial concernent, oficiul protopresbiterial gr. or. al Făgărașului.

Făgăraș, 11 Iuliu, 1892.

Iuliu Dan,
protopresbiter.

[131]

2—3

CONCURS.

La școlele centrale gr. or. române din Brașov sunt a se ocupa următoarele posturi:

1. Un post de profesor la școala reală și comercială cualificat conform art. leg. XXX din 1883 pentru limba franceză și magiară, sau franceză și germană, sau franceză și română.

2. Un post de profesor de desen liber, cualificat pentru această specialitate, sau cu pregătirea necesară spre a-și pute câștiga cualificațiunea pentru desenul liber și geometria desemnativă.

Acest profesor va fi ocupat 12 ore pe săptămână cu desenul liber și va primi pentru această salariul anual de 600 fl. v. a., era pentru orele de geometrie desemnativă, care eventual le va provede, va primi remunerațiune anuală a 40 fl. de ora.

Pentru ocuparea acestor posturi se descrie concurs cu termen până la 15 August 1892 st. v.

Concurenții vor adresa subscrisei Eforii școlare petițiunile lor instruite cu documentele:

a) că sunt români de religiunea greco-orientală;

b) că au purtare bună atât în privința moralității, cât și în relațiunile civile;

c) că sunt de constituțiune firmă și deplin sănătoși;

d) că au cualificațiunea prescisa de legea de instrucțiune art. XXX din 1883.

Emolumentele împreunate cu postul 1. sunt:

În timpul serviciului provisoriu prevădut în §. 30 a legii de instrucțiune din 1883 salariul anual de 800 fl., er începând dela ocuparea definitivă a postului de profesor ordinar, salariul anual de 900 fl., cuin-cu enale de câte 50 fl., și relut de cuartir 130 fl., cu prospect de înaintare la 170 fl., pe an și drept d pensiu conform statutelor.

3. La școala elementară capitală un post de învățătoriu.

Concurenții la acest post vor documenta:

a) că sunt de naționalitate români și de religiunea gr. or.;

b) că au absolvat cursul pedagogic și posed testimoniu de cualificațiune prescise de lege, că posed cu-

noscințe teoretice și practice din grădinarit, de gimnastică și de desenul liniar;

c) că au purtare morală și politică bună;

d) că sunt de constituțiune sênătoși

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: În anul prim de serviciu salariu normal de 300 fl. și cuartir natural, eventual relut de cuartir, în următorii doi ani salariu 400 fl. era după doi ani salariu normal de învățătoriu definitiv de 500 fl. anuali și două decenalii de câte 100 fl.

Concurenții la aceste trei posturi vor declara în petițiunile lor, că se vor supune legilor noastre bisericesci și școlare, precum și normativelor și dispoșițiunilor speciale ale acestor institutii, ce sunt în vigoare sau se vor face în decursul timpurilor.

Brașov, 4 Iuliu, 1892.

Eforia școlelor centrale române ort. răsăritene din Brașov.

Nr. 306.

[124] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala normală capitală gr. or. din Seliște, comitatul Sibiiului, se descrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Cu acest post este împreunat un salariu anual de 400 fl. v. a. care se va solvi din fondul școlei în rate lunari anticipative.

Aleasa învățător e obligată a propune toate obiectele de învățământ într-o clasă de fete precum și lucrul de mână în clasa III și IV de fete.

Cererile concursuale, instruite conform legilor din vigoare, sunt a se adresa subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul deschis.

Seliște, 13 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Seliștei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Nr. 617.

[123] 3—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de învățătoriu la școala poporală gr. or. din Turnișor, prin acesta se descrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în foia „Telegraful Român”.

Emolumentele:

În bani 200 fl., parte din cassa alodială, parte dela popor, cuartir în edificiul școlei, 3 stângini metrice de lemne și unele accidenții pentru funcțiunile cantoral.

Doritorii de a reflecta la acest post au a-și așterne suplicele conform legilor în vigoare la acest oficiu protopresbiterial în termenul deschis.

Sibiiu, 13 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Sibiiului.

Cu învoirea comitetului parochial:
Ioan Papiu,
protopresbiter.

Nr. 27.

[126] 3—3

CONCURS.

Devenind vacant un post de învățătoriu la școala română gr. or. din S. Sebeș, pentru ocuparea lui se descrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare care în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt. salariu de 350 fl., er după servit de 5 ani la această școală 400 fl. anual.

Doritorii de a ocupa acest post au se-și înainteză cererile instruite conform legilor din vigoare on. oficiu protopresbiterial gr. or. în S. Sebeș, până la termenul sus indicat, și iertându le împrejurările a se prezenta în o Duminecă sau sârbătore în biserică, pentru a și arăta dexteritatea în cântări și tipic.

Cunoscătorii de musică vor fi preferați.

S. Sebeș, în 19 Iunie, 1892.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul protopresbiterial

Ioan Tipeiu,
prot. și preș.

Z. Murșan,
notariu.

Nr. 312

[125] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din parochiile mai jos însemnate în protopresbiteratul gr. or. al Bistriței se descrie concurs cu termenul de 30 zile.

1. Borgo Prund, pentru 2 (doi) învățători cu salariu anual de câte 300 fl. care se plătesce în rate lunare anticipative din fondul școlastic confesional, apoi câte 3 orgii de lemne de focărit și jumătate venitul din grădina școlei, care e de 1471⁰□.

2. Borgo-Mijloceni, pentru un învățătoriu cu salariu anual de 250 fl. care se plătesce în rate lunare anticipative din fondul școlastic confesional, apoi cuartir liber în edificiul școlei și venitul din grădina școlei de omărit.

3. Coșna, pentru un învățătoriu cu salariu anual de 200 fl. din cassa bisericăscă, apoi cuartir liber, lemne de foc și folosirea grădinei școlare de legume.

Concurenții la aceste posturi au a-și înainta suplicele instruite conform legilor din vigoare în termenul sus indicat la oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Bistriței ca inspectorat școlariu confesional.

Borgobistrița, în 4 Iuliu, 1892.

În conțelegere cu comitetele parochiale.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 681.

[134] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlele mai jos însemnate din protopresbiteratul Albeii-Iulia se descrie prin acesta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român”.

1. Cricău, cu salariu anual de 300 fl., din cassa bisericeii, cuartir corăspundătoriu în edificiul școlei și lemne.

2. Meteșiu, cu salariu anual de 344 fl., din cassa bisericeii, cuartir și lemne. La această școală e afliată și parochia, Poiana cu filia Găureni.

3. Bucurdea, cu salariu anual de 300 fl., din cassa bisericeii, cuartir natural, numai după ce se va termina edificiul școlei.

4. Ighiel, cu salariu anual de 300 fl., din cassa bisericeii, cuartir în edificiul școlei și lemne.

5. Ponor, cu salariu anual de 300 fl., din cassa bisericeii, cuartir și lemne.

6. Valea Geogelului, cu salariu anual de 250 fl., din cassa bisericeii, cuartir natural și lemne.

7. Rimești, două posturi, un post de învățătoriu primariu cu salariu de 300 fl., cuartir și lemne, cu obligământul de a ține școală în parochia din Brădesci; al doilea post de învățătoriu secundariu cu salariu de 200 fl., cuartir și lemne, cu obligământul de a ține școală în parochia din Rimești-Sat.

Dela concurenți se recere să țină cu elevii dela 12—15 ani școală de repetițiune, se recere să fie cântăreți și să se prezenteze în vr'o Duminecă sau sârbătore spre a face cunoscință cu poporul din respectiva parochia, Alba-Iulia, la 22 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiterial gr. orient. al Albeii-Iulia, în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Nicolau Ivan,
adm. prot.